

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeňškich ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 121.

V Ljubljani, v četrtek 28. maja 1896.

Letnik XXIV.

Nemška levica razpada.

I.

Tudi v Avstriji se polagoma trgajo sivi, grozopolni oblaki; treba je le prave, močne sape, da jih razpodi in se vreme zjasni, predno se usuje ledeno zrnje na obdelano polje. Politični proroki že davno napovedujejo kritične dneve v parlamentarnih krogih, in če ne varajo vsa znamenja, ti dnevi so se že pričeli. In hudih kritičnih dni je treba, da se zjasni politično nebo v naši ljubi Avstriji. Kdor si le površno ogleda razmere v naši poslanski zbornici, zapazi razdor in razpad v vseh strankah. Poljsko „kolo“ poka na vse strani, konservativni klub se razide v trenutku, ko grof Hohenwart dá slovo poslanski zbornici. Najbolj zrela pa je „zjedinjena nemška levica“, ki se zvija v zadnjih izdihih. Nekdaj vsemogočna stranka, ki je mogla v oholosti svoji reči: „Država sem jaz“, ta se bori s politično smrtjo, in z uro v roki smemo napovedati njeno smrt za marazmom, kajti dasi še sedaj največja po številu svojih članov, razpada v kosce. „N. Fr. Pr.“ sama piše: „V zjedinjeni levici je nastala kriza, ki narašča brez rešitve. Iz njene srede odmevajo glasovi, da stranka nima več pogojev obstanka, kajti ona ne izvršuje ne narodne, svobodne, ne državne naloge.“

Že grof Tassfe je bil ukrotil nemško levico in strl bi jo bil, da mu grof Hohenwart ni izpodnesel noge, in v Windischgratzovem kabinetu je bivši levičarski vodja, Plener, s svojo nesrečno roko največ pripomogel, da je nemška levica danes ladija brez jadra in krmila na razburkanem morji in da se pri prihodnjih volitvah za vedno razbije.

Navadno pa potapljaajo se ladijo zadnji zapušča poveljnik in hrabri voditelji z zadnjo peščico sobojevnikov branijo svoje življenje ali pa z mečem v roki padejo na bojnem polji, nemška levica pa umira kakor berač, ki je videl in užival dolga leta v izobilnem razkošji veselo življenje, v dnevih sile in onemoglosti pa zamanj obrača oči po nekdanjih prijateljih. Prvi zapuščajo krov preperete bojne ladije stari voditelji, prepuščajoč brod gotovi usodi. „Sic transit gloria mundi“, tako bodo z veseljem pisali avstrijski narodi na spomenik širnega grobovja, v katero bodo legle levičarske korifeje s svojimi židovskimi trabanti.

In zakaj? Židovsko-liberalna stranka je popolnem zaslužila svoje ime. Skoraj tri desetletja je vladala v Avstriji. Bila je liberalna nasproti židovstvu, reakcijska in brezozirna do skrajne meje v verskih in narodnih vprašanjih. Zaradi milijona židovskih državljanov morala je država sebe in svoje šolstvo proglasiti brezverskim. Nenemški narodi, ki tvorijo večino prebivalstva v državi ter zvesto in udano služijo svojemu ljubljenu vladarju, bili so pod neomejeno vladno nemških levičarjev malone brezpravni navzlic državnim osnovnim zakonom, ki vsem narodom jamčijo jednake pravice. Se so v spominu časi, ko je tujec kumoval in delil milosti židovskemu liberalizmu v Avstriji. Ljudstvo je bilo omamljeno od židovske godbe, ki je svirala poskočnice na čast zlatemu teletu. Niti v letu 1873 se niso popolnem streznili vrtoglavi duhovi, le počasi se je porajal v mračnih oblikah antisemitizem, ki se čisti v boju za krščanska načela. Mnogo jih je, ki še danes ne pojmiyo tega razvoja v ljudskem pojmovanju in mišljenju, toda pogumni možje so strgali

krinko liberalcem z obraza, in vidimo jih, kakošni so. Vlada sama je zgubila potrpežljivost ter odrekla pomoč stranki, ki nima zaslonbe v narodu, temveč le v židovskem kapitalu in plačanih časniki. V korupciji se je rodila ta stranka in v korupciji mora propasti. To uvidevajo njeni voditelji, zato že delajo nove načrte za novo stavbo. Ali pa imajo trdna, stanovitna tla pod nogami? Mi sodimo, da ne!

Znižanje zemljiškega davka.

(Govoril poslanec Povše v državnem zboru dne 18. maja t. l.)
(Konec.)

Kot kmetovalec sem pa tudi hvaležen, da je ces. vlada vsprejela v ta zakon § 13., ki bo veliko krivico, storjeno pri uravnavi katastra, mogel vsaj deloma odpraviti. Kakor se še sedaj sliši od članov bivših ocenjevalnih komisij, dal se jim je migljaj, naj sleherno parcelo, na kateri je stalo tu in tam kako drevo, vpišejo za gozd, in tako je prišlo, da izkazuje novi kataster na Kranjskem gozda za 67800 oralov več, zato pa 107.000 oralov pašnikov manj; na Štajerskem gozda za 103.000 oralov več, pašnikov pa za 130.000 oralov manj; na Koroškem za 63.000 oralov več gozda. — Ako seštejemo te številke, za koliko se je znižalo število pašnikov, preudarimo lahko, za koliko se je v teh treh planinskih deželah znižalo paše za živinorejo, ki jedina v teh deželah še omogočuje kmetovalcem obstanek.

Po § 13. torej ima kmetijski posestnik pravico, da kratkim potom zahteva od davčne oblasti, da se njegova parcela, sedaj vpisana za gozd — ki pa je bila v katastru pred l. 1880 vpisana za pašnik — zopet vpiše za pašnik. Žal, da drugi odstavek tega paragrafa marsikatero nado uničuje, ker ta pravica

LISTEK.

Dve družini.

Povest. — Spisal Traven.
(Dalje.)

IV.

Prišel je dan letnega obračuna.

Marijca sedi sama v prodajalni. Ob desetih bi imel priti Majer, a Jožeta še ni od nikoder. Skrbelo jo je, da bi se morala sama prepirati z Majerjem, ki bi jo lahko znova kakorsibodi osleparil.

Naposled pride Vejan, pa ostane pri vratih in naroči ženi:

„Ce pride „oni“, naj sam naredi, kakor hoče, jaz ga ne maram več videti.“

„Ali z menoj lahko napravi, kar se mu ljubi; jaz vendar ne morem sama —.“

„Kakor hočeš; jaz tudi ne. Z Bogom; ni treba nič pome hoditi.“

„Kam vendar spet odhajaš, Jože; prosim te —.“

Ali ni je več slišal; izginil je hitro, kakor je prišel. Kmalu potem pa se prikaže Majer. Obraz je delal sladek, kakor kakov snubec, oči pa so se mu smejale škodoželjno.

„Kaj ni doma gospoda Vejana, da malo pregledava najino stvar . . . Danes, kakor veste, gospa Vejanova, je naš račun . . . Sicer se ne bi silil, a glejte gospa, točnost mora biti trgovcu prvo; brez točnosti in reda ne opravimo ničesar. Ali ni tako, gospa Vejanova?“

Marijco so silno zbodle te prisiljeno uljudne

besede, ker je vedela, da se skriva za njimi škodoželjen zasmeh.

„Gospod Majer, tu imate naše knjige in papirje in pregledajte hitro, da bomo prej pri kraju . . . Vem, da nam ukradete kakih petsto forintov, pa imejte jih, Vi — siromak!“

„O — o, prosim Vas, gospa Vejanova, kaj ukradel?“ In Majer naredi silno pošten in užaljen obraz. „Ce je morda izguba — pomagaj Vam Bog, jaz Vam ne morem —.“

„Pustite za zdaj Boga pri miru, ker že zdavnaj nimate ničesar več z njim opraviti; — saj ste prišli zato sem, gospod Majer, da pregledate račune, kaj ne? Torej Vas prosim, pregledajte jih hitro, zakaj jaz svoj čas lahko za kaj boljšega porabim, kakor da bi se z Vami prepirala.“

Majerja so ti rezki odgovori nekoli poparili, zato sede in gleda v knjige z vso skrbljivostjo . . . Marijca stoji poleg njega in mu gleda v obraz. Casih se prikaže na njem lahen smehlaj, ki pa je imel na sebi toliko zlobnosti, da se Marijca strese in pogleda v stran. Začne jo mučiti nestrpnost, čeravno je že na priliko vedela, koliko je izgubljena; kolikor tudi je poznala Majerja, da je grabežljiv, kakor nihče drugi, vendar ji je časih nehote posijal v srce žarek upanja, dasi je bila preverjena, kako malo je upravičena vsaka nada.

Naposled sname Majer z nosa naočnike, vstane in se sladko nasmeje.

„Nisem mislil, gospa Vejanova, res nisem mislil, da znate tako izvrstno gospodariti . . . Drmaška

niti celo leto ni bila tukaj, — pa kakšna izguba! Ali pa oni Mikež, ki je pred njo imel prodajalno, — pomislite samo, gospa Vejanova, — sedemsto forintov in še nekaj krajcarjev čez, ne vem, ali jih je bilo pet in šestdeset ali šest in petdeset! . . . Seveda, od tega sta že do malega dve leti in človek si ne more vsega zapomniti, četudi mora imeti trgovca izvrsten spomin . . . Kakor sem rekel, lahko Vam častitam, gospa Vejanova . . .“

Marijca je začela upati, da morda vendar ne bo tako hudo, kakor je mislila prej.

„Torej koliko je izgube, gospod Majer? Po-vejte brž!“

„Ne veliko, kakor sem že opomnil. Samo šeststo in dva in sedemdeset forintov . . .“

Marijca stopi korak naprej.

„Kako ste rekli? Prosim, ponovite še enkrat. Jaz Vas gotovo nisem dobro razumela.“

„Čakajte, pa zapišem tja v knjigo, da ne pozabite: šeststo in dva in sedemdeset! . . . Zagotovim Vas, da je to prav malo, posebno v Vaših razmerah.“

Marijci zastane za hip beseda na jeziku. Ali kmalu se osvesti in kri ji zalije lica.

„Ven, oderuh sleparski, poberi se, ali ti izpraskam oči!“

Majer izprevidi, da bi bilo nevarno ostati, zato se zaobrne nenavadno hitro in izgine.

Marijca pa sede onemogla na stol in zaplaka. Trgovec se napoti naravnost v Vejanovo delavnico, v hišo na Klancu.

(Dalje sledi.)

ne pristuje parcelam, ki so se vpisale v prepoved zaradi snežnih plazov, hudournikov itd. In čuditi se je, kako mnogo ne le gozdnih, ampak tudi pašnih parcel se je proglasilo v prepoved, ne da bi dejansko bila prepoved opravičena.

Znan mi je slučaj, da so stavili pašnik na planini v prepoved, ki meri nad 120 oralov, in akoravno je nad 100 oralov te parcele ravne, deloma globinaste — in le ob robu nje dero vode in se plazijo snežni plazi. Zakaj se je cela parcela stavila v prepoved, zakaj ne le obrobek, recimo v izobilju ostalih 20 oralov? Menda se je tu tudi tako ravnalo, da so vpisavali parcele, ne da bi jih videli — kakor so jih ocenjevali, stoječ na kakem gričku, krog katerega je bilo iz perspektive videti nebrojne spodaj ležeče parcele.

Prav dobro došla mi je te dni neka knjižica, doposlana mi od nepoznane osebe, ki opisuje razpravo gozdarskega društva iz Štajerske. V tej je opisana razprava tega društva o § 13. tega zakona in v svojo veliko radost moram konstatovati, da se je shod gozdarskih veščakov izrekel, da je § 13. opravičen, ter priznal, da so se po krivici kmetovalcem odvzeli v ogromni množini pašniki, ki so se kar siloma vvrstili v kulturo „gozd“. Le to zahteva gozdarsko društvo, da bi se sestavila posebna komisija, ki bi vse te parcele pregledala in izločila tiste, katere so absolutno potrebne varstva, torej prepovedi. Kaj rado se mi očitá, da se premalo oziram na gozdarstvo in branim le kmetijske interese.

Temu ugovarjam, ker toliko jaz kakor vsi razumni kmetovalci poznamo in vemo ceniti veliko vrednost gozdov, ki so nam v korist kot regulatorji klimatičnih razmer — ki zabranjujejo vetrove, vplivajo na potrebno vlago, in skrbno ter plašno se oziramo v poletnih hudih urah, ali ne privrši pogubonosna toča iznad golih gorovij! Kar želimo, je, da se ozira gozdarski napredek tudi na dejansko možnost obstanka malih kmetov, kajti kaj pomaga, če bodo stali lepi temni gozdovi in zaradi tega pa zginile kmetijske vasi! Dokaj je goličav, in te naj se pogozde, tu je širo polje za delavnost gozdarske vede.

Kakor je omenjeno gozdarsko društvo sklenilo in odposlalo posebno resolucijo na vis. poljedelsko ministerstvo, tako sem tudi jaz nameraval danes predlagati posebno resolucijo do vis. vlade, do finančnega in do kmetijskega ministra, da bi odredil posebne komisije, katere bi vse te parcele pregledale in, ako ni absolutna potreba, zopet cele ali vsaj deloma izločile, odpisale iz zaznamka prepovedi. Take komisije pa bi imele biti sestavljene iz gozdarjev in kmetovalcev ter občinskega predstojništva.

Opustil jo bom, ker je gosp. kmetijski minister pred kratkim izjavil se na moje vprašanje, da priznava velik pomen te cele akcije ter hoče deželnim zborom predložiti načrte gozdarskega zakona, priznavajoč, da sedaj za celo državo veljavni državni gozdarski zakon ne more ugajati vsem mnogim deželam širne države, katera ima tako zelo različne gozdne razmere. Vse drugače je gozdno gospodarstvo v planinskih, vse drugače v severnih čeških deželah.

Tako bo mogoče, da si vsaka dežela napravi tak gozdarski zakon, kakeršen je primeren njenim odnošajem, in dobro mogoče je, spraviti v soglasje interese gozda s poljedelstvom.

Ne bom dalje razpravljajal tega prevažnega vprašanja, katero bo v drugi obliki se dalo rešiti v prid kmetijstvu. Želim pa le še, da bi finančno ministerstvo dalo deželnim komisijam dovolj časa za njih poslovanje, kajti le tako jim bo mogoče sestaviti pravične predloge, in če tudi sedajna uravnava vzlic temu, da bodo deželne komisije predložile povsem vtemeljene razloge, ne bo poljedelstvu donesla v tej meri olajšav, vsaj dobila bo finančna uprava zvesto sliko razmer, v katerih se nahaja naše kmetijstvo, in morda bo prešinjena potreba, da se za kmetijstvo mora kaj izdatnega storiti.

Sklepam z iskreno prošnjo na g. fin. ministra, in svest sem si pritrjevanja svojih ožjih somišljenikov in rojakov, naj odneha od svoje namere, da bi le 1 in pol milijona dovolil, in sprejme našo zahtevo poltretjega milijona.

Mi nismo sledili zapeljivim predlogom, mi avstrijski agrarci smo glasovali pri davčni reformi za dogovorjene nastavke in nismo se pridružili predlogu, da bi cel višji prihodek iz osebnega davka pripadel deželam, kar je bilo za nas vabljivo, ker po tem bi bile za nas deželne naklade manjše. Toda iz razloga, da ne bi propadla cela davčna re-

forma, ki bo gotovo v veliko razbremenjenje osobito malih kmetov, smo glasovali z večino, kakor smo tudi iz pravičnosti oddali svoj glas pri zakonu, ki zagotavlja v bogim vdovam in sirotam državnih službnikov mirno pokojnino.

Že je na dnevnem redu predlog za uravnavo uradniških plač in vprašam gosp. fin. ministra: Ali je agrarnim zastopnikom kmetijskih skupin mogoče glasovati za tako daleč segajoče predloge, ko se finančna uprava brani v vsestransko priznani bedi nahajajočemu se kmetijstvu v namen znižanja zemljiškega davka znatnejšo svoto privoliti? Za ono predlogo, ki bo zahtevala mnogo milijonov, našli se bodo viri, iz katerih bo mogoče pokritje dobiti, le za kmetijstvo ni vira, ki bi se dal najti v pokritje? Nadejam se, da se gosp. finančni minister vda naši tirjavi; naj nas ne sili v to, ko bo treba odločiti se za glasovanje o teh omenjenih izdatkih, da bi zastopniki kmetijskih interesov morali reči: Hoteli bi, pa ne moremo!

Državni zbor.

Dunaj, 27. maja.

Finančni minister predloži načrt zakona gledé državnega posojila deželi kranjski povodom lanskega potresa. Načrt se je izročil budgetnemu odseku. Mornarski red za avstrijsko trgovsko mornarico se izroči dotičnemu odseku.

Zbornica nadaljuje debato o odpisu zemljiškega davka vsled uim.

Posl. Lang navaja mej drugim, da je n. pr. Rusija za deset let na polovico znižala zemljiški davek, ter zahteva odpis davkov, ako so toča, voda, ogenj, mrčes, miši, suša, mokrota, rja, trtna uš ali druge nezgode brez krivde posestnika na zemljiščih do štirih hektarov uničili najmanj četrtno dohodkov, pri parcelah nad štiri hektare najmanj jeden hektar.

Posl. Tausche nasvetuje več prememb ter zahteva, da bi bile vse vloge proste kolekovine.

Posl. Dyk naglašá nasproti finančnemu ministru, da je državna dolžnost pomoči tudi poljedelcem, če vlada trdi, da mora uradnikom zboljšati plače. Vlada mora zaceliti stare rane, katere je zakrivila liberalna stranka. V istem smislu govori grof Fries in Tschernigg.

Finančni minister naglašá, da vlada ne presoja te predloge s fiskalnega, marveč narodnogospodarskega stališča in da hoče nadaljevati svoj program v pomoč poljedelstvu.

Posl. Laginja želi, da se sprejme v načrt tudi „peronospera“ ter vpiše davek od parcel, ki so v prepovedi, in odpuste koncem l. 1896. vsi zastanki zemljiškega davka, ki presegajo povprečni znesek zadnjih treh let.

Posl. Pughart konstatuje, da se tudi najradikalnejši poslanci v obče strinjajo z načrtom.

Posl. Wielowieyski želi, da bi fin. ravnateljstva hitreje reševala vloge. — Nato zbornica vsprejme prvih sedem paragrafov z nekaterimi premembami.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. maja.

Volitev v dunajski mestni svet. Kakor razvidno iz poročil dunajskih listov, izvolijo v prihodnjih dneh dunajski občinski odborniki izmed svoje srede 22 članov v mestni svet. V to svrhu se je posvetoval včeraj antisemitski meščanski klub o določitvi kandidatov ter ob enem pozval tudi liberalno manjšino, naj izvoli izmed svoje srede šest članov, kolikor jih namreč odpade na število liberalnih odbornikov. Liberalci so sicer vsprejeli to povsem pravično ponudbo, toda le pod tem pogojem, da večina ne ovrže nobenega kandidata manjšine. S poslednjim pogojem antisemitska večina ni mogla biti zadovoljna, ker noče, da bi prišel v mestni svet kak žid, ki je popolno nezmožen odločevati o težnjah krščanskega prebivalstva. Poleg tega pa zahteva večina, da mora liberalna stranka v okrajnem šolskem svetu odložiti toliko mandatov, da je v njem zadostno zastopana antisemitska večina. Napredni klub je na to pojasnil imenoval šest članov, mej njimi žida Stiassnyja, ter naznanil meščanskemu klubu, da ne vsprejme nobene kandidature, ako se odkloni le jeden mandat. Antisemitje so, zvesti svojim načelom, odgovorili, da so zadovoljni s petimi člani, nikakor pa ne z židom Stiassnyjem. Ta vest je zelo razburila liberalno manjšino, ki se bode v današnji izredni seji posvetovala o predlogih antisemitov. — Izvundunajski liberalni listi se zelo hudu-

jejo nad liberalno stranko, da se je dala vjeti antisemitskim „nakanam“. Poslednji namreč trdijo, da je antisemitska stranka le vsled tega storila ta korak, ker si sama ne upa izvesti težavnih nalog, in torej nujno potrebuje pomoči liberalne stranke. — To je največja predrznost židovskih liberalcev, ki bi lahko uvideli, da neznatno število liberalnih članov v mestnem svetu ne more imeti odločilne besede in bodo le več ali manj ovirali plodonosno in človekoljubno delovanje antisemitskih odbornikov.

Imbriantjev napad na Avstro-Ogersko.

Mej brzopleti smo že na kratko poročali o zadnji burni debati v italijanski poslanski zbornici, ko je poslanec Imbriani povodom proračuna za vojno ministerstvo ostro prijel italijansko vlado zaradi njene zunanje politike. Pri tej priliki je razlil svojo jezo tudi nad Avstro-Ogersko kot zaveznico Italije. Očitá je naši državi, da je s pomočjo trozveze dobila nadvlado nad Trstom in Tridentom. Po njegovem mnenju je avstro-ogerska država podobna Turčiji, katerima obema je prerokoval zgodnji pogin ter stavil „zatiranje“ Italijanov in Rumunov v isto vrsto z „armenskimi morijami“. — Gledé zatiranja Rumunov na Ogerskem Imbriani ni preveč pretiraval, kar se pa tiče tržaških iredentistov, je ravno nasprotno resnično. Laška iredenta sme biti v resnici ponosna na tako gorečega zagovornika, le škoda, da ga celo v italijanski zbornici nihče ne posluša.

Baratieri na zatožni klopi. Italijanska poslanska zbornica se je posvetovala v včerajšnji seji o zatožnici, katero je predložil vojaški državni pravnik Bacci. V tej zatožnici se navajajo vsi prestopki, katere je Baratieri zakrivil v in po bitki pri Adui. Posebno črno se slika njegova nebrižnost za italijanske vojake po sramotnem porazu, o katerih usodi je zvedel še le štiri dni pozneje. General ni obvestil o porazu niti podpoveljnika v Masavi niti italijanske vlade, marveč gledal je samo na to, kako bode sam odnesel pete iz vročega boja. Postopal je popolno samovlastno ter niti ni skrbel za prepotrebno organizacijo italijanske armade. To so v glavnih potezah prestopki, ki so začrtani v zatožnici, v kateri se ob enem zahteva dovoljenje, da se sme proti njemu takoj pričeti kazenska obravnava v smislu §§. 74, 88, 540 in 544 voj. kaz. zakona. — V celi zatožnici pa vojaško pravdnštvo niti ne črhne o tem, kdo je naročil Baratieriju, naj napade sovražnika ob tako neugodni priliki, akoravno je dovolj znano, da sta Crispi in bivši vojni minister bila temeljito poučena o položaju italijanske armade v Afriki in da sta mu brez vednosti ostalih merodajnih faktorjev naročevala, kako naj postopa v kritičnem položaju. Iz tega je torej razvidno, da ima imenovana zatožnica jedini namen, oprostiti lisjaka Crispija iz zagate in zvaliti vso odgovornost na Baratierija. — Upamo, da se bodo ljudski zastopniki pri tej priliki spomnili tudi na Crispija ter zahtevali, da se tudi on zagovarja za svoje nepostavno postopanje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. maja.

(Državno posojilo za Kranjsko.) Včeraj je vlada poslanski zbornici predložila načrt zakona gledé posojila za deželo Kranjsko povodom lanskega potresa. Vlada predlaga posojila v skupnem znesku 1,500.000 proti triodstotnemu obrestovanju, in sicer za popravilo deželnih poslopij 550.000 gld., za regulacijski zaklad ljubljanskega mesta 450.000 gld., za podpore vredne hišne posestnike v Ljubljani in po deželi, katerih poslopja je potres razrušil ali poškodoval, 500.000 gld. Dežela bode potrebovala za popravilo svojih hiš, oziroma nove zgradbe 711.803 gld. Dalje bode dežela imela škodo vsled odpisa davkov pri poslopih, tako da bode znašala skupna svota škode, ki zadene deželo, do 858.590 gld. Z ozirom na to, da ima dežela nad 2,183.000 gld. dolga in da so deželne priklade razmeroma jako visoke, je triodstotno posojilo v znesku 550.000 gld. nekoliko pomoč. Isto tako je opravičeno posojilo za Ljubljano in one hišne posestnike v Ljubljani in na deželi, ki niso bili deležni lanske podpore. Vsa svota se bode izplačala v treh letnih obrokih po 500.000 gld., in sicer leta 1896, 1897 in 1898. Posojilo se bode vračalo v dvajsetih enakih letnih obrokih, katerih prvi se prične 1. januarja 1901. Vse listine, vloge in vključenja so proste kolekovine in pristojbin. — Priznati moramo sicer, da je vlada mnogo storila, da zaceli vsaj večje rane potresne katastrofe, vendar pa smo za deželo kot tako pričakovali izdatnejšo podporo, kajti posojilo v znesku 550.000 gld.

proti 3 odstotkom in le na 20 let je za zadolženo in preobloženo deželo pač neznatna pomoč. Da bo mogla dežela obrestovati in amortizovati to posojilo ter pokrivati nujne letne potrebščine, bode morala zopet zvišati deželne priklade, ki pa so že sedaj jako visoke.

(Umrli) je včeraj v Knežaku župnik č. g. Jan. Ev. Strnad po daljši zelo mučni črevesni bolezni večkrat previden s sv. zakramenti. — Pokojnik je bil rojen v dne 23. dec. 1856. l. v Dobropoljah ter je bil l. 1884. posvečen. Rajni gospod župnik je bil vesten duhoven, zato si je povsod, kjerkoli je služboval, s svojo prijazno poslušljivostjo pridobil spoštovanje in zaupanje mej narodom. — Naj v miru počiva!

(Neimenovan dobrotnik) je „Kat. tiskovnemu društvu“ daroval sto goldinarjev. Plačuj mu ljubi Bog stotero!

(Lepo domačo slovesnost) so praznovali danes Marijaniščniki: god svoje zaščitnice Matere Božje, Pomočnice kristijanov. Prevzvišeni gospod knezoškof so maševali in prisrčno ogovorili sestre in dečke, kateri so svojemu višjemu pastirju izkazali ljubezen in udanost z lepimi pesmimi in deklamacijami. Bila je to hkrati zahvala Pomoči kristijanov, da je zavod obvarovala v stiski, v kateri je bil zaradi lanskega potresa. Dečkom bode ta lepi dan gotovo ostal neizbrisljivo v spominu.

(Spremembe pri pošti.) Pošnim asistentom je imenovan praktikant Ivan D o v j a k za Novo Mesto, asistent Josip F u n t e k pa je premeščen iz Novega Mesta v Trst.

(Javen shod) bode prihodnjo nedeljo popoldne po 3. uri v Škocijanu pri Dobravi na Dolenjskem. Poročal bode deželni poslanec g. dr. Ig. Z i t n i k; povabljeni so volivci iz domače in sosednih župnij.

* * *

(Sporazumljenje mej pravaši.) Iz Zagreba, 27. maja. Listi stranke prava poročajo, da se je zaupnikom obeh pravaških ločin posrečilo v vseh vprašanih doseči mejsebojno sporazumljenje. Nadejati se je, da tudi kluba obeh strank kmalu in so glasno potrđita sklepe svojih zaupnikov. Jutri imajo skupno sejo, v kateri narodu hrvatskemu slovesno naznanijo, da je stranka prava sedaj zopet jedina. Koncem meseca maja prenehata oba pravaška lista „Domovina“ in „Hrvatsko pravo“ ter s 1. junijem izide skupno glasilo Starčevićancev z imenom „Hrvatski glas“. Nemudoma se tudi v Zagrebu osnuje osrednji odbor stranke, ki bo s snovanjem krajevnih odborov po večjih krajih organizoval stranko, da zopet krepko vstopi v prihodno volilno borbo.

(Zelen-dvor) imenuje se grad ob cesti Varašdin-Ormož. Graščinski logar ima v svoji knjigi popisano, da se je v minolem lovskega časa 1895—96 postreljalo 6514 komadov koristne in 1615 komadov škodljive divjačine. Dva dni je po lovu hodil tudi nadvojvoda Franc Ferdinand d'Este.

Društva.

(Občni zbor „Dramat. društva“) se je dne 23. t. m. od 8. do polu 11. ure vršil, a ne završil. Temu krive so bile razprave o neki zadevi gosp. Fr. Gerbića, opazke, zadevajoče tajniška in blagajniška poročila in deloma repertoire v pretečeni gledališki sezoni. Nekateri želje bile so opravljene. Razgreta debata o poročilih bi bila morda deloma izostala, da se je tajniško poročilo vsaj le toliko naglo bralo, da bi bilo možno stvarni slediti, in da je gosp. blagajnik podal — poleg točnega računa o prometu gledališke dobe 1895/96 — tudi one bilanco, ki tolmači stanje Dram. društva sploh. Izven običajnega vspeh, prišla je v razpravo Fr. Gerbićeva zadeva, katera je našla časasno rešitev v vsprejeti resoluciji: Da je novemu odboru naloga, zadevo z gosp. Fr. Gerbićem — lepim potom — rešiti. Brez dvombe bo novi odbor „Dram. društva“ opravljeno željo članov uvaževal in zadevo tako rešil, kakor to zahtevata čast in korist društva ter pogodba od 2. januarja 1886. Debate so se udeležili odborniki, gg.: dr. Tekavčič, ravnatelj G. Pirc in Subic, notar Plantan, dr. Bleiweis, profesor Rutar in predsednik dr. Tavčar. Izmed članov pa gg.: dr. Volčič, Drenik, Gerbić, dr. Supanc in glasb. vodja Hubad. V tej točki so si stali odbor „Dram. društva“ in večina navzočih članov nasproti. Odbor je pred 9. meseci g. Fr. Gerbiću plačo ustavil, ker se je ta branil novo pogodbo vsprejeti. G. Gerbić te nove

pogodbe ni vsprejel, ker je zanj slabše, kakor prejšnja, zlasti tudi v tem, da se mu niti naslov „kapelnik“ ni določil. G. Gerbić se opira na pogoje, pod katerimi je pred 10. leti prišel, na marljivo in uspešno delovanje, ter odreja posameznim odborom pravico negirati zameteno pogodbo. Njemu se je svoječasn 1.200 gld. letnega dohodka, razen tega vsakoletno benefico in naslov „Glasbeni vodja“ ponudilo in garantiralo. To in nič drugega on sedaj ne zahteva. — Gosp. Fr. Drenik, ki je pred 10. leti prihod gosp. Gerbića posredoval, isto tako zastopa načelo, da morajo narodna društva pogodbo napram gosp. Gerbiću respektirati, ter se prav toplo za prijatelja svojega požene, rekoč: Mej narodnimi društvi zavzemata sedaj „Dramatično društvo“ in „Glasbena Matica“ odlično mesto. Pa kar imamo danes, imelo je težaven začetek in težak napredek. Z vsemi fazami združen je pa g. Gerbić in resnica je, da sta gg. V. Valenta in Gerbić pričetek, napredek in sedajno stanje naših glasbenih zavodov omogočila ter zato zaslužila čast in hvaležnost našo. Glasbena šola postala je prava šola in ugledni zavod šele po Fr. Gerbiću. Opereta in opera sta — brez ugovora — njega delo. „Glasbene Matice“ zbor postal je iz čitalniškega zbora in v tem iskati je celo korenike še drugim nastalim in še obstoječim pevskim društvom. Gerbić je tedaj nadeje, s kojimi se je vasil in privabil v domovino — popolnoma opravičil. Kako pa je z nadejmi, pod katerimi je domoljub Gerbić prišel na delo. Mi se radujemo uspehov, gledamo s ponosom na glasbena zavoda, a gledamo — žal — preko moža, ki je temelj zidal. Fr. Gerbiću se krati čast, on se po nepotrebnem žali in društvu, ki so mu jamčila existenco, odtegujejo se dolžnostim. To velja zlasti „Dram. dr.“, katero mu je pred 9. meseci ustavilo plačo, onih 200 gld., katere je v obliigo prevzelo pred 10. leti, in onih 300 gld., katere se je zavezalo, mesto čitalnice plačevati potem, ko se je čitalnični pevski zbor razbil. Da se bolje zve razmerje mej narodnimi društvi in g. Gerbićem, treba bi bilo brati ono pismo, s kojim so ga predsedniki: dr. I. Tavčar, dr. Bleiweis in Fr. Ravnikar kot glasovodja itd. engazirali. Fr. Gerbić je sledil vabilu v trdni veri, da bo veljalo kar je pisano, ter upajoč celo, da se mu z boljšimi časi tudi dohodki zboljšajo. — Toda prišlo je drugače! Tričetr letja je, odkar Fr. Gerbić ne dobiva od „Dram. dr.“ nikake plače, odkar je reduciran na onih 700 gld., katere vsaj „Gl. Matica“ v smislu nekdanje pogodbe plačuje. Gre se tedaj za to: Smeta „Čitalnica“ ozir. „Dram. dr.“ pogodbo kršiti? Moje mnenje je, da ne. Pogodba od 2. januarja se ne sme po formi, marveč se mora po duhu tolmačiti. Narodna društva so vezana na omenjeno pogodbo sedaj in nadalje, dokler se pogodba v sporazumljenji z g. Gerbićem ne spremeni. Fr. Gerbić je prišel kot vodja glasb. šole in glasovodja „Čitalnice“ in „Dram. društva“ s sistemizirano plačo 1.200 gl. On ima pravico do vsega, kar mu je bilo zagotovljeno, ne le, dokler zamore delati, marveč tudi potem, ko bi onemogel. — Če onemore kot vodja šole ali kot učitelj petja in kapelnik, plačati mu je primerna pokojnina. To zahteva duh pogodbe, čast narodnih društev in — pravica. Naj se torej briše pega iz sicer lepega lica „Dram. društva“ in naj se odstranijo eksistenčne skrbi možu, ki je vreden obzirnosti. Vkljub ugovorov od strani odbornikov, je vender večina sodila, da je treba pogodbo respektirati in tudi g. Hubad je priporočal, da se g. Gerbiću dá, kar mu gre. Na predlog prof. Rutarja odstavila se je volitev odbora, za katero je bilo itak premalo društvenikov navzočih. — V soboto je izredni občni zbor. Poročali smo obširneje o zadevi prezasluznega gosp. prof. Gerbića, ker je za naše razmere in čast pekoča — in ker želimo, da bi o taki stvari mej Slovenci ne bilo treba več debatirati. — Konečno omenjamo še, da se našemu listu občni zbor ni naznanil, kar ni bilo taktno. Stremljenje slov. gledališča smo vedno podpirali in zato bi bilo priporočati malo več ozira!

(Slovensko planinsko društvo) priredi v nedeljo dne 31. majnika l. l. popoldanski društveni izlet iz Trzina čez Rašico k „Alešu“. Odhod iz Ljubljane po kamniški železnici popoldne ob 2. uri 5 m., prihod v Trzin ob 2. uri 43 m., od tod peš čez Rašico k „Alešu“, kamor dospé izletniki ob 5. uri 43 m. Pri „Alešu“ prosta zabava. Povrat v Ljubljano, ali po železnici ob 9. uri 42 m. ali pa peš. Vlak pride v Ljubljano ob 9. uri 55 m. Ta izlet je onim, ki so se ga pred 2 leti vdeležili, gotovo še ostal v prijetnem spominu, ker je bil zelo zabaven. Pot čez Rašico je zelo prikladen, senčnat, brez posebnih strmin in pelje po vrhah, raz katerih je prekrasen razgled. — Nadjati se je velike vdeležbe članov, njih obitelji, prijateljev in znancev.

(Mestna hranilnica v Radovljici) začne 15. junija delovati. V načelnstvo so izvoljeni pospodje: Alf. Rudesch, c. kr. notar; Jan. Bulovec, trgovec; dr. Janez Voves, okrožni zdravnik; Franc Mulej, trgovec; And. Gerčar, nadučitelj; Oton Homan, posestnik in trgovec; Matej Kosmač, posestnik

in krčmar; Leopold Varl, posestnik; Fr. Pavlošič, c. kr. poštari. Po društvenih pravilih je v načelnštvu vsakočasni župan. sedaj g. Aleš Roblek.

Telegrami.

Belgrad, 28. maja. V tukajšnjih krogih se govori zopet o ministerski krizi. Ministerstvo je baje izročilo kralju vse portfelje na razpolago, da se s tem omogoči zborovanje ustavnega odseka.

Petrograd, 28. maja. Včerajšnji uradni list objavlja carjev manifest in še nekaj novih imenovanj in odlikovanj.

Moskva, 28. maja. Nadvojvoda Evgen je prejel red sv. Andreja in odpotoval včeraj zvečer na Dunaj.

Rim, 28. maja. „Osservatore Romano“ poroča: Nuncij Agliardi je nastopil svoje potovanje iz Dunaja v Moskvo na izrecno željo ruske vlade jeden dan poprej, kakor je bilo prvotno določeno, da se je vdeležil obeda, katerega je priredil car samo za njega in njegovo spremstvo.

Carigrad, 28. maja. Turška vlada je odposlala na Kreto 6 bataljonov in dve vojni ladiji. Na včerajšnji dan sklicani narodni shod se je moral opetovano preložiti na poznejši čas.

Madrid, 28. maja. Po poročilu iz Havane so napadli španski vojaki pod poveljstvom Suarez-Valdesa Macejevo vstaško četo pri Consolacion del Sur. Vstaši so izgubili 39 mož, ostali so pa pobegnili. Mej španskimi vojaki jih je 27 ranjenih in tudi poveljnik je nevarno ranjen.

London, 28. maja. „Reuters-Office“ poroča iz Johannesburga: Mej včerajšnje telovadsko slavnostjo se je vnel mej policijo in prebivalstvom hud boj, ker je prva aretovala nekaj oseb. Napadovalci so zapodili redarje v beg ter jih mnogo ranili. Razburjenost se je še le poglobila, ko je prefekt prepovedal redarjem vsako posredovanje.

Kairo, 28. maja. V torek je umrlo za kolero v Aleksandriji 19, v Kairi 37, v Turah 6 in v celem Egiptu 115 oseb. Mej angleško armado se kolera še ni pojavila.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovosti in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojni pismeni porto v Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

26 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Cuth.** 17-6 2

Preizkusili in priporočili

so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec **lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)**, katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50—15) 1

Tujci.

25. maja.

Pri **Slonu**: Goldschmid z Dunaja. — Glück iz Prage. — Neumann iz Siska. — Rieger iz Budimpešte. — Wörös iz Požuna. — Hausbrandt, Bartel iz Trsta. — Kaufmann iz Tržica. — Havas iz Vel. Kaniže. — Goedel iz Sheffield-a. — Filler iz Št. Ruperta. — Gustin, Pire iz Kočevja. — Milhoffer, Schreiner iz Zagreba. — Waldner iz Colmar-a. — Hynek iz Olomuca. — Lapaine z Reke. — Zeyringer, Haager iz Grada. — Špental iz Tržica. — Buss, Brosch iz Celovca. — Hočevar iz Vel. Lašič. — Vidie iz Račne.

Pri **Matiću**: Geiringer, Kassovitz, Stahle in Szeps z Dunaja. — Krauss iz Augsburg-a. — Globočnik iz Kranja. — Lorimser iz Bludence. — Weiss iz Bele Peči. — Marcolletti in Troux z Reke. — Hudovernig iz Budimpešte. — Wasilewski iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Lavrič iz Ambrusa. — Jare iz Novega Mesta. — Sturm iz Kočevja. — Cerva z Dunaja. — Kaltenbrunner iz Knittelfeld-a. — Molaro iz Vidna.

Pri **Lloyd**: Koltineker iz Trsta. — Welisch s Pivke. — Matzner z Reke. — Koumev iz Zagorja. — Makuc iz Idrije.

Umrli so:

26. maja. Marija Gradišar, tovarniška delavka, 48 let, Tržaška cesta 12, plučnica.

Menjalnica bančnega zavoda

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurzem listu**
raznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

27. maja. Anton Gorjanc, železniški čuvaj, 38 let, Hrenove ulice št. 15, delirium acutum pri srčni hibi. — Andrej Tekavc, 61 let, Karolinska zemlja 20, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
27	9. zvečer	736.9	17.0	sl. vzh.	skoro jasno	
28	7. zjutraj	736.7	12.9	sr. vzh.	soparno	0.3
	2. popol.	734.5	19.1	sl. savzh.	nevihta	

Srednja večerajna temperatura 18.3° in za 2.8° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Valentina Sajovica iz Sela zemljišči (7675 gld.) s pritlikino (300 gld.) dné 2. junija in 3. julija v Kamniku.
Avgusta Wagnerja iz Mokronoga zemljišče (953 gld. 35 kr.) dné 3. junija in 3. julija v Mokronogu.
Ane Stariha iz Sodinje Vasi nepremakljivo posestvo (270 gld.), terjatev 28 gld., dné 3. jun. in 3. jul. v Črnomlju.
Marije Žibert roj. Mikolič iz Kozarjev nepremakljivo posestvo (390 gld.) dné 3. junija in 4. julija na Krškem.
Jožefa Judniča iz Kota posestvo (1974 gld. 50 kr.) dné 3. junija in 3. julija v Črnomlju.
Jožefa Pečeta iz Predgrada posestvo (920 gld.) dné 3. junija in 3. julija v Črnomlju.
Ivane Praznik iz Rašice posestva (5615 gld.) s pritlikinami (350 gld.) dné 16. junija in 24. julija (ponovitev) v Vel. Lašičah.

Tovarniška zaloga 248 20-9

šivalnih strojev in pristrojov za vozarenje

Iv. Jax v Ljubljani, Dunajska
cesta št. 13

priporoča kot najboljši pristoj za vozarenje na daljavo

„Dürkopp-Diana“

Katalogi zastoj in franko.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročujte se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 80 kr., za dijakke 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Trgovsk pomočnik,

špecerist, vešč slovensčine in nemščine. želi svojo dosedanje službo v kakej večji trgovini premeniti.

Ponudbe blagovolijo naj se pošiljati pod „Ljubljana 60“ na upravnštvo tega lista.

Izprehodne palice,

keglji, lignum-sanctum kroglice, vozički za otroke, canjlce za potovanje, ariston-glasba, škatlice z glasbo, krožniki za kruh z napisom, razpela itd. itd priporoča lepo narejene iz trpežnega blaga po nizki ceni

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

**Schicht-ovo
milo**

z znamko „ključ“ je neprekosljivo dobro in ceno.

51 1

233 7

Razglas.

Radi poprave farne cerkve v Šmartinu pod Šmarno Goro (P. Št. Vid nad Ljubljano) razpisuje se zastran zidarskih, kamenarskih, tesarskih, kleparskih, krovskih in družih del

do 8. junija 1896

ofértna razprava.

Proračun znaša 14.859 gld. 29 kr. — Načrti, podrobni računi in pogoji videti so vsaki dan v šmartinskem župnišču. Kdor prevzame delo, vložiti mora 10 % varščine.

V Šmartinu pod Šmarno Goro, dné 26. maja 1896.

Mih. Trček,

prvomestnik stavbenega odbora.

393 3—2

Prodajalnica F. M. Schmitt

zaloga norimberskega blaga, devocijonalij in otroških igrač

nahaja se odslej nadalje v

Lingerjevih ulicah v lastni hiši.

Blago prodaja radi pretesnega prostora

pod tovarniško ceno

ter se priporoča v obilno nakupovanje.

396 6—1

Prostovoljna dražba lesa.

V torek, dné 2. junija t. l., zjutraj ob 9. uri prodal bode podpisani v lastnem gozdu ležečem mej Fužinami in Hrastjem poleg vojaškega vežbališča okolu

900 smerekovih debel

razne velikosti in debelosti, lepe, zdrave kakovosti prostovoljnimi dražbenim potom najvišjim ponudnikom proti takojšnjemu odvozu lesa. Prostor in lega je za odvoz kaj ugodna.

Debla se bodo oddala razdeljena po 50, 40, 30, 25 in 10 komadov.

K tej prostovoljni dražbi vabi uljudno

Iv. Fabian,

trgovec v Ljubljani.

399 4—1

Dunajska borza.

Dné 28. maja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 30 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 40 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ — „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 30 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 „ 75 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	949 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	345 „ 25 „
London vista	120 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 72 1/2 „
20 mark	11 „ 74 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 52 „
Italijanski bankovci	44 „ 55 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Dné 27. maja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 „ 25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ — „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	125 „ 50 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ 25 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 15 „
Priporitne obveznice državne železnice	221 „ 50 „
„ „ južne železnice 3%	166 „ 50 „
„ „ južne železnice 5%	129 „ — „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gld. st. v.	3382 „ 50 „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	409 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	92 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	76 „ 70 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	156 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	127 „ — „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.